

1. Fivelstads kyrka, Aska hd.

Litteratur: P. A. Säve, *ATS* I, s. 133 (utdr. av reseber. för år 1861); W. 181; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT* I, s. 88.

Om denna runsten säges i W. 181: »Kyrkan, på stora gången. Endast nedre delen af stoden jemte ett stycke af den mångdubbla vackra slingan qvar; texten afslagen.» C. F. Nordenskjöld anger dess längd vara 2,5 fot (73 cm) och bredden 1,5 fot (43 cm).

2. Orlunda kyrka, Aska hd.

Pl. I. Fig. 1.

Litteratur: W. 178, P. A. Säve, *Reseber.* 1861, s. 137; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT* I, s. 88.

C. F. Nordenskjöld yttrar om stenens läge: »Uti vapenhusets tröskel ligger en 4,1 fot (1,2 m) lång och 2,4 fot (70 cm) bred runsten dels å främre sidan nött, dels å inre sidan öfvertäckt af annan sten, så att endast få runor kunna läsas.» Denna runsten var ock den enda, som P. A. Säve fann 1861.

År 1894 fann jag de tre runstenarne, som äro i behåll vid kyrkan, ligga i kyrkogårdens nordöstra hörn.

Runstenen utgöres av en kalkhäll, som är slagen i två stycken: stycket A 82 cm långt och 75 cm brett med inskriftens början och slut, och stycket B 1 m långt och 78 cm brett. Runorna äro ristade längs stenens kanter och cirka 13 cm höga, stenens mittyta är fylld av slingor men saknar kors.

Den första runan i inskriftens första namn är förstörd. Den följande tydliga staven, r. 2, **i**, är 8 cm. R. 3 torde varit *** o** med nedre kännestrecket i behåll 3,5 cm nedifrån, av staven finnes 6 cm; 3 kan svåriligen hava varit **† n**, då kännestrecket sitter så långt ned; just i kanten av det avslagna tyckes en fåra av det övre kännestrecket